

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.V.20.102/2020/7.

A tanács tagjai:

Dr. Bartal Géza a tanács elnöke

Dr. Cseh Attila előadó bíró

Dr. Simonné dr. Gombos Katalin bíró

A felperes:

...

A felperes képviselője:

Dr. Váczai Árpád ügyvéd

Az alperes:

...

Az alperes képviselője:

... kamarai jogtanácsos

A per tárgya:

Kártérítés megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 4.Gf.75.535/2019/5-I.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Pesti Központi Kerületi Bíróság 28.G.300.155/2016/95.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 442.300 (négysszáznegyvenkettőezer-háromszáz) forint le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A peres felek között 2013. május 5-én a felperes üzemben tartásában lévő ... forgalmi rendszámú, 2013. május 30-án a szintén a felperes üzemben tartásában álló ... forgalmi rendszámú gépjárműre „Taxiállomás használati megállapodás” (a továbbiakban: perbeli szerződés) jött létre egy éves időtartamra. Ennek alapján a felperes ... területén személytaxi szolgáltatás nyújtására volt jogosult.
- [2] Az alperes 2013. november 23-án fedett ellenőrzést végzett az ... forgalmi rendszámú járműben a felperes által nyújtott szolgáltatás kapcsán. Az ellenőrzést követően az alperes ellenőrei jegyzőkönyvben rögzítették az általuk észlelt hiányosságokat. Az ellenőrzés kapcsán az alperes

hivatalos feljegyzésben rögzítette, hogy a és közötti távon került sor próbautazásra, melyet követően a taxiszolgáltatást nyújtó személy nyugtát nem adott, számlát állított ki, amely feltehetően hamis adatokat tartalmazott. Az ellenőrök ellenőrző mérése szerint a próbaút 3,2 km volt, melyet visszaellenőrizve a távolság 3 km volt. Az utazást követően kapott számlán nem a felperes, hanem egy ismeretlen személy neve volt feltüntetve. Az alperes 2013. december 5-én felmondta a perbeli szerződést.

- [3] Az ... forgalmi rendszámú gépjárműben az alperes ellenőrei 2013. november 8-án végeztek ellenőrzést, amelynek keretében próbaútra került sor ... és ... szám közötti útvonalon. Az utazás végén az 1.940 forint összegű viteldíjat az ellenőrök megfizették a jármű vezetőjének, aki a felperes volt. A felperes az ellenőrök kérésére nyomtatott ki és adott át nyugtát, a visszajáró 60 forintot az ellenőr külön kérésére adta vissza. A nyugtán szereplő távolság 5,1 km volt. Az ellenőrök internetes távolságmérővel lemérték a beszállás és a kiszállás közötti távolságot, és megállapították, hogy a megtett távolság kisebb. Ennek okán 2013. november 13-án egy másik taxival visszaellenőrzést végeztek, amelynek során megállapították, hogy a távolság nem 5,1 km, hanem 4,5 km volt. Az utazás során tett megállapításait ellenőrzési jegyzőkönyvben rögzítették. Az ellenőrzés adatai alapján az alperes 2013. november 22-én ezen gépjárművel kapcsolatban is felmondta a perbeli szerződést.
- [4] Az alperes a két felmondásról értesítette ..., amely határozataival mindkét gépjárműre visszavonta a taxiengedélyt. A felperes fellebbezése folytán eljár ... mint másodfokú hatóság mindkét határozatot helybenhagyta.
- [5] A felperes a felmondásokat és a fenti határozatok meghozatalát követően 2014. májusában a perbeli gépjárműveket műszaki vizsgára vitte. A taxiengedély hiányára tekintettel a műszaki vizsgát egyik gépjármű tekintetében sem folytatták le.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [6] A felperes többször módosított keresetében 3.245.513 forint keresetkiesés, továbbá 377.000 forint a felmondással kapcsolatos többletkiadásai miatt felmerült vagyoni kára, valamint 800.000 forint nem vagyoni kára megtérítésére kérte kötelezni az alperest. Arra hivatkozott, hogy az alperes jogszerűtlenül mondta fel a perbeli szerződéseket, a jogellenes felmondások alapján vonták vissza taxiengedélyét, amelynek következtében ... nem tudott szolgáltatást végezni. Erre tekintettel 2014. júniusától 2015. december végéig 3.245.513 forinttól esett el. A felmondás jogszerűtlensége körében előadta, az alperes megszegte együttműködési kötelezettségét, amikor az ellenőrzést a tudomása nélkül folytatta le, az ellenőrzési jegyzőkönyvben nem nyilatkoztatta, és kizárta a visszaellenőrzésekben való részvétel lehetőségéből. Utalt arra is, a jegyzőkönyvek utólag kerültek elkészítésre, az ellenőrök aláírását nem tartalmazzák, és azokat az alperes nem küldte meg részére. A mérésügyről szóló 1991. évi XLV. törvény 6. §-ára utalva vitatta az ellenőrök által használt internetes mérés hitelességét is.
- [7] Nem vagyoni kártérítési igénye körében hivatkozott egyrészről arra, hogy a perbeli felmondások miatt személye negatív megítélésűvé vált szakmai közösségében, a taxis társadalomban, másrészről arra, hogy az alperes a perbeli jegyzőkönyveket megküldte a közlekedési felügyelőségnek, továbbá, hogy az alperes nem engedte levizsgázni a gépkocsikat taxiként.
- [8] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult, annak jogalapját és összecszerűségét is vitatta. Hivatkozott arra, a perbeli szerződések a vonatkozó 31/2013. (IV.18.) Főv. Kgy. rendelet (a továbbiakban: Rendelet) alapján kerültek megkötésre, mely Rendelet ellenőrzési jogosultságokat biztosít részére. E jogosultság keretében végeztek ellenőrei próbautazásokat a perbeli gépjárművekkel, és rögzítették jegyzőkönyvben az azok során tapasztaltakat. A rendelet előírásai alapján az ellenőrzési megállapítások következtében fel kellett mondania a perbeli szerződéseket, és ennek tényéről értesítenie kellett a hatóságot, amire tekintettel eljárása jogszerű volt, ezért a felperes

kártérítési keresetének jogalapja jogellenes magatartás hiányában nem állapítható meg. Vitatta továbbá, hogy a 2014. májusi vizsgákat megtiltotta volna az alperes gépjárművei tekintetében.

Az első- és másodfokú ítélet

- [9] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékok megfelelő mérlegelésével, helyesen állapította meg a tényállást, az arra alapított érdemi döntése is helytálló, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya tekintetében a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 253. § (2) bekezdése alapján annak helyes indokaira figyelemmel helybenhagyta.
- [10] A másodfokú bíróság rögzítette, a felek között nem vitatottan mindkét gépjármű vonatkozásában létrejött perbeli szerződések 5. pontja szerint a felperes (helyesen: az alperes) jogosult az ellenőrzési tevékenység elvégzésére a Rendelet alapján. Utalt annak 13. § (3) bekezdésére és 17. § (1) bekezdésére, amelyeknek megfelelően az abban foglaltak betartását a közlekedésszervező ellenőrzi, aki a Rendelet 1. § a) pontja szerint a per felperese (helyesen: alperese). A Rendelet 13. § (3) bekezdése, illetve 17. § (2) bekezdése az ellenőrzés keretében jegyzőkönyv felvételét írja elő, amelyre mindkét perbeli ellenőrzéskor sor került. A jegyzőkönyvek felvételén nem változtat az a körülmény, hogy azok aláírására nem került sor, annak eljárásjogi következménye az, hogy a jegyzőkönyvek egyszerű okiratnak minősülnek, ezért a Pp. 199. §-a alapján a bíróság a tárgyalás és a bizonyítás összes adatainak mérlegelése alapján ítéli meg, hogy az okirati bizonyítás eredménye mennyiben vehető figyelembe.
- [11] Kiemelte, az elsőfokú eljárás során kihallgatott tanúk vallomásai a jegyzőkönyvek tartalmát, elkészültének idejét megerősítették. Az ellenőrzések mindkét alkalommal több hiányosságot tártak fel, amelyek miatt a Rendelet 13. § (4) bekezdésére figyelemmel az alperesnek a taxiállomás használati hozzájárulást azonnali hatályú felmondásával vissza kellett vonnia. A Rendelet megfogalmazása az alperes számára ebben a körben nem enged mérlegelést, a felmondás kötelező.
- [12] A másodfokú bíróság kitért arra is, a Rendelet 15. § (5) bekezdése rögzíti, hogy fizetendő viteldíjként kizárólag a taxaméter által a Rendelet szabályai szerint képzett összeg állapítható meg. Ez azt jelenti, hogy a taxaméternek a valós adatot kell bizonyítania. A Rendelet 3. számú melléklet 7. pontja a bizonylat adást is kötelezőnek írja elő minden esetben, ezért akár már az ezzel kapcsolatos hiányosságok - függetlenül a megtett kilométerekkel kapcsolatos anomáliáktól - megalapozták az alperes felmondási jogosultságát, amely a kifejtettek szerint kötelező volt. Abban ugyanis a felek nem tettek eltérő előadást, hogy az egyik esetben a felperes nyugtát csak kérésre adott, míg a másik esetben a felperes alkalmazottja által adott számla nem a felperes nevét tartalmazta, tehát mindkét esetben megvalósult legalább egy szabályszegés, amelyek kötelezően vezettek a felmondáshoz.
- [13] Miután az alperes a perben bizonyította, hogy a felmondások feltételei fennálltak, a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal egyezően úgy ítélte meg, hogy az alperes részéről jogellenes magatartás nem állapítható meg.
- [14] A felperes nem vagyoni kártérítési igénye tekintetében a másodfokú bíróság szerint az elsőfokú bíróság ezzel kapcsolatban is a Pp. 3. § (3) bekezdésének megfelelően osztotta ki a bizonyítási terhet. A felperes azon hivatkozása tekintetében, miszerint személye szakmai közösségében, a taxis társadalomban negatív megítélésűvé vált a perbeli felmondások miatt kiemelte, mivel a felmondás jogszerű volt, ennek következményeként került sor a taxiengedély visszavonására, amely tehát nem az alperes jogellenes és felróható magatartásának a következménye.
- [15] Az e körben hivatkozott másik felperesi magatartást - miszerint a jegyzőkönyveket az alperes megküldte a közlekedési felügyelőségnek - a másodfokú bíróság ugyancsak nem minősítette jogellenesnek, tekintettel arra, hogy a Rendelet 17. § (2) bekezdése alapján köteles volt azokat

megküldeni az illetékes hatóságnak.

- [16] A harmadik felperesi hivatkozással összefüggésben - miszerint az alperes nem engedte levizsgázní taxiként a gépkocsikat - a másodfokú bíróság visszautalt a felmondással kapcsolatban kifejtettekre. Ennek értelmében az alperes jogszerű felmondása - amely a taxiállomás használati hozzájárulás visszavonásával járt - váltotta ki a közlekedési felügyelőség részéről a taxiengedély mindkét gépkocsi vonatkozásában történt visszavonását, amely tehát nem az alperes jogellenes magatartásának a következménye volt. E körben utalt a közlekedési felügyelőség 2014. május 20-i levelére, amely szerint a közlekedési hatóságnak a műszaki vizsgáztatást meg kell tagadnia akkor, ha megállapítható, hogy a taxiállomás használati engedély érvénytelen. Mindezek alapján a másodfokú bíróság a felperes nem vagyoni kártérítési igényét is alaptalannak ítélte.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [17] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését és elsődlegesen az alperes keresete szerinti - mind vagyoni kárai, mind nem vagyoni kára megtérítésére történő - kötelezését, másodlagosan az első-, vagy a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.
- [18] A felperes szerint a jogerős ítélet indokolása iratellenes, a másodfokú bíróság a tényállást valótlanul állapította meg, ezért az arra alapított érdemi döntése is jogszabálysértő. Szerinte a gépkocsijába hitelesített taxaméter volt beépítve, ezért a mérésügyről szóló 1991. évi XLV. törvény 13. § (3) bekezdése alapján az ellenkező bizonyításáig úgy kell tekinteni, hogy a mérőműszernek nem volt a mérési eredményt befolyásoló hibája.
- [19] Álláspontja értelmében tévedtek a bíróságok, miszerint nem volt vitatott, hogy az ... forgalmi rendszámú gépkocsi tekintetében a nyugtát a gépkocsivezető csak külön kérésre adta át az ellenőröknek, illetve, hogy az ... forgalmi rendszámú gépkocsi esetén a gépkocsivezető hamis számlát adott át az ellenőröknek, mert mindkét alperesi állítást vitatta, és a tanúvallomások sem igazolták e tényeket. A korábban előadottakkal egyezően állította, a nyugtát nem az ellenőrök kérésére, hanem automatikusan nyomtatta ki, azt csak a forgalmi helyzet miatt tudta később átadni az ellenőröknek. A visszajáró 60 forintot pedig azért nem adta vissza, mert a 2000 forintos bankjegy utas általi átadásakor azt hitte, az utas borravalót kíván adni neki, kérésre azonban visszaadta azt. Erre tekintettel álláspontja szerint nem volt bizonyított a nyugtaadás elmulasztása, míg a másik esetben a hamis számla kibocsátásának a ténye.
- [20] A felperes tévesnek tartotta a bíróságok álláspontját abban a kérdésben is, hogy az alperes által utólag felvett jegyzőkönyvek okirati jellegét és bizonyító erejét nem rontja le az a tény, hogy azok nem a helyszínen, hanem utólag készültek, továbbá, hogy azokat az ellenőrök nem írták alá. Érvelése értelmében nem igazolható, hogy az ellenőrök az aznapi több ellenőrzésen tapasztaltakat nem keverték össze tévedésből, emiatt nála rögzítettek olyan megállapításokat, amelyeket más szolgálatnál tapasztaltak. Nem tartotta kizárhatónak továbbá a jegyzőkönyvek utólagos módosítását sem. Ennek kapcsán utalt az egyes tárgyalási jegyzőkönyvekben rögzített tanúvallomások tartalmára és az ellenőrzési jegyzőkönyvek egyes bejegyzéseire is.
- [21] Kifejtette, hogy a Rendelet 13. § (1) és (3) bekezdése szerint a közlekedésszervező jegyzőkönyvben rögzíti az ellenőrzések tapasztalatait, és továbbítja azt az illetékes hatóságokhoz. Az alperes azonban nem tartotta be ezt az előírást, mert nem készített jegyzőkönyvet, ezért azt továbbítani sem tudta, továbbá a perbeli jegyzőkönyvek nem felelnek meg a jegyzőkönyvekkel szemben támasztott követelményeknek, ezért erre alapozottan alperes jogszabálysértő módon mondta fel a taxiállomás használati megállapodásokat.
- [22] Kitért arra is, hogy az alapvető jogok biztosa is vizsgálta a perbeli ellenőrzésekkel érintett időszak vonatkozásában az alperes ellenőrzési gyakorlatát, jelentésének megállapításait a 2015. évi beszámolójában tette közzé, amelyből részletesen idézett. Szerinte e jelentésből megállapítható,

hogyan az alperes tanúsító szervezetként történő eljárására jogszabályi felhatalmazása nem volt a per tárgyát érintő időszakban. Ezzel összefüggésben hivatkozott az Alaptörvény B. cikk (1) bekezdésére, és az Alaptörvény kommentárjára is, amelyekre tekintettel az alperes ellenőrzési gyakorlata sérti a jogbiztonság követelményét, ezért azt a bíróságok nem fogadhatják el jogszerűként.

- [23] A felperes idézte a bíróság indokolásának azt a részét, miszerint „... a Rendelet a 13. § (4) bekezdésében úgy fogalmaz, hogy annak, aki az e Rendeletben foglalt, a taxi-szolgáltatásra vonatkozó előírásokat megsérti, attól a közlekedésszervező a taxiállomás-használati megállapodás azonnali hatályú felmondásával visszamondja. Tehát ebben az esetben nem enged mérlegelést a közlekedésszervezőnek a jogszabály, hanem akár egyetlen szabályszegés is megalapozza a felmondást, ilyen esetben a felmondás kötelező.”, amely szerinte sérti az Alaptörvény 28. cikkét, mert ellentmond a józan észnek, ha az, hogy egy nyugta kinyomtatása után annak átadására csak rövid idő elteltével kerül sor, egy vállalkozó tevékenységének ellehetetlenítéséhez vezethessen a közlekedésszervező eljárásának következtében.
- [24] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [25] A felülvizsgálati kérelem tartalmára tekintettel a Kúria előjáróban a felülvizsgálati eljárás jogi természetét és kereteit rögzíti.
- [26] A felülvizsgálati eljárás nem a per folytatása, hanem szigorú eljárásjogi szabályok által szabályozott rendkívüli perorvoslat, amelyben kizárólag a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél által hivatkozott, konkrétan megjelölt jogszabálysértések vizsgálhatók [Pp. 275. § (2) bekezdés]. A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja [Pp. 272. § (2) bekezdés]. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyt konkrétan megjelöli, másrészt a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis, ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti [1/2016. (II.15.) PK vélemény 3. pontja és indokolása].
- [27] Lényeges, hogy ha a fél a felülvizsgálati kérelmében több egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell az előzőekben meghatározott tartalmi követelményekkel (hivatkozott PK vélemény 4. pontja). A Kúria rámutat továbbá, hogy a felülvizsgálati eljárás tárgya: a jogerős - azaz a másodfokú - ítélet [Pp. 270. § (2) bekezdés], amely csak a per tárgyát érintő körben vizsgálható felül (BH1998.288.II., BH2001.222.II.), tehát olyan kérdésben támadható, amely az első- és másodfokú eljárásnak is tárgya volt (BH1995.163., BH2001.172.II.).
- [28] Mindennek a felperes felülvizsgálati kérelme tekintetében több irányú jelentősége volt.
- [29] Egyrészt: a felülvizsgálati kérelem szerint (3. oldal) a jogerős ítélet indokolása iratellenes, a bíróság a tényállást valótlanul állapította meg, ám a felperes felülvizsgálati kérelmében ezzel összefüggésben adekvát eljárási szabálysértésre [Pp. 206. § (1) bekezdés, illetve Pp. 221. § (1) bekezdés] nem hivatkozott, ebből következően a felperes által a felülvizsgálati kérelmében több ponton támadott tényállást - amelynek kapcsán a felperes tartalmilag [Pp. 3. § (2) bekezdés] valójában a bizonyítékok újraértékelését, mérlegelését kérte - a Kúria a felülvizsgálati eljárásban nem vizsgálhatta, ezért a felülvizsgálati kérelem „III. Jogi érvelés” című részében az okiratok bizonyító erejével, az egyes tanúvallomások tartalmával kapcsolatban kifejtetteket nem tehetette vizsgálata tárgyává. Ez egyúttal azt is jelenti, hogy a jogerős ítéletben megállapított tényállás a felülvizsgálat során is irányadó volt.
- [30] A mérésügyről szóló 1991. évi XLV. törvény 13. § (3) bekezdésére történt hivatkozás is a tényállás

valótlan megállapítására utalás körébe tartozó felperesi hivatkozás volt, amely a fentebb írtak szerint ugyancsak nem volt vizsgálható.

- [31] A felperes továbbá az Alaptörvény egyik cikkének megsértésére sem hivatkozott az eljárás korábbi szakaszában, sem első-, sem másodfokon, így ezen indokait a fentebb kifejtettekre figyelemmel a felülvizsgálati kérelmében már nem terjeszthette elő. Az e körben hivatkozott, az alapvető jogok biztosának 2015. évi beszámolójával összefüggésben a Kúria ezért csupán megjegyzi, a perbeli ellenőrzés alapjául szolgáló Rendelet érvényességét és hatályosságát az alapvető jogok biztosának jelzett beszámolója nem érinti, amelyre tekintettel a perbeli ellenőrzések folytán az Alaptörvény B. cikk (1) bekezdése nem sérült.
- [32] Az érdemben vizsgálható felülvizsgálati hivatkozások tekintetében a Kúria azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet nem jogszabálysértő, ezért a felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [33] A Rendelet egyes, felülvizsgálati kérelemben hivatkozott rendelkezéseivel és azok felperes által állított sérelmével összefüggésben a Kúria elsődlegesen kiemeli, hogy a felperes kártérítési igényt érvényesített a perben, amire tekintettel az eljáró bíróságoknak az alperesnek a keresetet jogalapjában és összecszerúságában is vitató ellenkérelmére figyelemmel elsődlegesen a kereset jogalapja (az alperes kártérítési felelősségének fennállta) tekintetében kellett állást foglalniuk, és csak a jogalap fennállta esetén kellett vizsgálniuk a felperes által érvényesíteni kívánt vagyoni és nem vagyoni kárigények összecszerúságát. Emellett ugyancsak az ellenkérelemre tekintettel a kereset tekintetében - mind annak jogalapja, mind összecszerúsága tekintetében - a bizonyítás a felperest terhelte [Pp. 164. § (1) bekezdés], a bizonyítatlanságot az ő terhére kellett értékelni.
- [34] Az eljáró bíróságok ennek megfelelően először a kártérítési igény jogalapját vizsgálták, és annak körében hozták meg elutasító határozatukat (jogalapi döntés). Hangsúlyozandó, a felperes kártérítési keresetének vizsgálata körében a bíróságok nem vonhatták vizsgálatuk körébe a perbeli történésekkel érintett közigazgatási határozatokat, tekintettel arra, hogy a polgári per nem jogorvoslati fóruma a közigazgatási határozatoknak. Ebből adódóan a felperes engedélyeinek visszavonásáról rendelkező közigazgatási határozatokat, az azokkal összefüggésben a felülvizsgálati kérelemben előadottakat a rendkívüli perorvoslat keretében a Kúria sem vizsgálhatta.
- [35] A kereset jogalapja körében értékelhető hivatkozások tekintetében a Kúria azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet nem sérti a Rendelet 13. § (1) és (3) bekezdéseit, tekintettel arra, hogy e rendelkezések a jegyzőkönyv készítésével kapcsolatos részletszabályokat nem tartalmazzak, a jegyzőkönyvek elkészültének és az ellenőrzéseken tapasztalt hiányosságoknak a ténye pedig a perbeli tanúvallomásokkal alátámasztott.
- [36] Helyesen értelmezték továbbá az eljáró bíróságok a Rendelet 13. § (4) bekezdését egyrészt abban a tekintetben, hogy a felperes mindkét ellenőrzés alkalmával megsértette a taxi-szolgáltatásra vonatkozó előírásokat, másrészt abban a körben, hogy az alperesnek mint közlekedésszervezőnek a Rendelet 13. § (3) bekezdése szerinti jegyzőkönyvvezése, majd a jegyzőkönyvek megküldése után a taxiállomás használati hozzájárulás visszavonása nem mérlegelési körbe tartozó döntése volt. Ezért az alperesnek az ellenőrzés körében és azt követően tanúsított eljárását helyesen ítélték nem jogellenes magatartásnak, amelynek hiányában az alperes kártérítési felelősségének jogalapja sem volt megállapítható.
- [37] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogszabályoknak megfelelő jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [38] A felperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, az alperes azonban felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő, ezért a felülvizsgálati eljárással kapcsolatos költség tekintetében a Kúriának nem kellett rendelkeznie.
- [39] A személyes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viselésére a

felperes a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet (Kmr.) 13. § (2) bekezdése szerint köteles, figyelemmel az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 74. § (3) bekezdésére is.

- [40] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdésének megfelelően tárgyaláson kívül bírálta el.
- [41] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 271. § (1) bekezdésének e) pontja zárja ki.

Budapest, 2020. október 15.

Dr. Bartal Géza s.k. a tanács elnöke, Dr. Cseh Attila s.k. előadó bíró, Dr. Simonné dr. Gombos Katalin s.k. bíró